

POSTANOWIENIE

Dnia 13 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Hofmański

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 13 grudnia 2013 r.

sprawy **T. Ż.**,

skazanego z art. 156 § 3 w zw. z art. 64 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 23 maja 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w B. z dnia 28 lutego 2013 r.,

p o s t a n o w i ł

1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. P., Kancelaria Adwokacka w B., kwotę 738 złotych (słownie siedemset trzydzieści osiem złotych), w tym 23% podatku VAT, za sporządzenie i wniesienie kasacji na rzecz skazanego T. Ż.,
3. zwolnić skazanego T. Ż. od zapłaty kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Kasacja obrońcy skazanego okazała się bezzasadna w stopniu oczywistym.

W kasacji zarzucono rażące naruszenie przepisów postępowania, mające wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 433 § 2 w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., poprzez nierozważenie w stopniu dostatecznie wnikliwym zarzutu apelacji w przedmiocie niewyjaśnienia wszystkich okoliczności sprawy, a mianowicie „pokrzywdzona w sprawie zmarła od uderzenia metalowym rondlem, przy czym na rzeczonym rondlu nie znajdowały się odciski palców skazanego T. Ż., co wynika z

przeprowadzonej opinii o nr [...] w sytuacji, gdy brak w/w dowodów w sposób bezsporny świadczy o tym, że skazany dopuścił się zarzucanego czynu, ponadto biegły z zakresu patologii nie wykluczył, aby uraz głowy pokrzywdzonej powstał bez udziału osób trzecich, jednocześnie biegły sądowy z zakresu badania DNA i sposób ich powstawania nie odnalazł na ubraniach oskarżonego plam świadczących o tym, że to T. Ź. dokonał pobicia pokrzywdzonej, ślady krwi znajdujące się nie jego ubraniach powstały przez bezpośredni kontakt ubioru z krwią której w mieszkaniu stosownie do zeznań zeznających w sprawie świadków było bardzo dużo.”

Skarżący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie skazanego, ewentualnie o „zmianę wyroku poprzez jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu”.

Prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zarzut kasacji okazał się bezzasadny w stopniu oczywistym.

Na wstępie Sąd Najwyższy pragnie zauważyć, że kasacja sporządzona jest niedbale, w sposób, który nie ułatwia jej rozpoznania. Ponadto, zarzut kasacji postawiony jest w sposób nierzetelny. Jak trafnie zauważył prokurator w pisemnej odpowiedzi na kasację, wbrew twierdzeniom autorki kasacji, biegły z zakresu medycyny sądowej wykluczył możliwość przypadkowego powstania obrażeń na ciele pokrzywdzonej (k. 484).

Przechodząc do istoty zarzutu kasacji, okazał się on bezzasadny. Sąd odwoławczy analizował zarówno kwestię braku odcisków palców skazanego na metalowym rondlu, którym zadawano pokrzywdzonej uderzenia (s. 5 uzasadnienia wyroku Sądu Apelacyjnego), jak i postawioną przez obronę tezę, że obrażenia pokrzywdzonej mogły powstać bez udziału osób trzecich (s. 4-5 uzasadnienia tego wyroku). Rozważania te są rzeczowe i konkretne, nawiązujące argumentacją do realiów sprawy i w ocenie Sądu Najwyższego czynią zadość standardom kontroli odwoławczej wynikającym z art. 457 § 3 k.p.k.

Z tych powodów, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.